

Til disse Ændringer knytter Udvalgets førnævnte *Flertal* samt *Ellinger* derhos et Forslag om, at hver af Landsretternes Medlemstal øges med een Dommer (Nr. 3).

Udvalget foreslaar at udskyde den lille i Landstinget indsatte Ændring, hvorefter paa Bornholm alene Amtsraadet skal vælge Medlemmer til det Udvalg, der ordner Nævningekredsens Aarsliste, idet denne Ændring maa anses for overflødig og uden reel Betydning (Nr. 14).

For saa vidt Lovens Kapitel 13 om Sagsførersamfund og Sagsførerraad bevares, foreslaar Udvalget, at Personer, der have været Sagsførere, men ikke længere ere det, udelukkes fra Valgret og Valgbarhed til Raadene (Nr. 18).

Den Frist, der undtagelsesvis er tilstaaet Landsretten til Vedtagelse af Doms slutningen i særlig vanskelige Sager, forlænges med to Dage (Nr. 24).

Naar det i Loven paabydes, at under en borgerlig Sags Behandling ved Underret det væsentlige Indhold af Parternes Erklæring skal tilføres Retsbogen, finder Udvalget det rettest for at forebygge tids-spildende Vidtløftigheder og Tvist, at tilføje, at saadan Tilførsel kun skal ske i det Omfang, hvori det af Dommeren findes hensigtsmæssigt — i Lighed med, hvad der andetsteds (§ 516) er fastsat om Tilførsel til Fogedbogen (Nr. 25).

Bestemmelsen om Afhændelse ved offentlig Auktion af et Bos Ejendele, der er ændret i Landstinget, foreslaas vel i Hovedsagen opretholdt i den af Landstinget vedtagne Form, men dog ændret saaledes, at Henviisning til Auktions Afholdelse ved en Auktionsforvalter udgaar og erstattes af en Henviisning til de til enhver Tid gældende Retsregler om frivillige Auktioner. (Nr. 27.) Det forventes i øvrigt, at Regler om frivillige Auktioners Afholdelse ville blive givne ved en særlig Lov.

De Underrettsdommere, der skulle indtræde i det Udvalg af retskyndige, som ifølge Lovens § 1000 nedsættes for at drøfte Ændringer i Retsplejens Ordning, udnævnes af Justitsministeren. Det foreslaas nu, at Underrettsdommerne selv faa Adgang til

at gøre Indstilling til Ministeren om, hvem der ønskes udnævnte (Nr. 34).

Endelig foreslaas det, at den Adgang, der ved Loven gives Personer, som ved eller før dens Ikrafttræden have haft Autorisation som Fuldmægtige hos en Retsembedsmand, til uanset deres Eksamenskarakter fremdeles at faa saadan Autorisation, udvides til, at de samme Personer ogsaa i de første 10 Aar efter Lovens Ikrafttræden maa kunne beskikkes midlertidig til at beklæde en Underdommers eller Politimesters Embede (Nr. 35).

Udvalgets førnævnte *Flertal* samt *Ellinger* foreslaar at ændre de ekstraordinære Retters Myndighedsomraade i Straffesager derhen, at deres Virksomhed indskrænkes til Sagens Undersøgelse. Af en Betænkningen vedføjet Oversigt over, i hvilke Tilfælde ekstraordinære Retter ere nedsatte af den forrige Justitsminister, fremgaar det formentlig, at der fremdeles kan være Brug for saadanne Retter. Flertallet antager, at de principielle Betæneligheder, som saadanne Retters Anvendelse i Straffesager ogsaa efter vor Opfattelse frembyder, ville betydelig forringes, naar Straffedomms Afsigelse ikke betros til dem, men forbeholdes de ordinære Domstole (Nr. 9 og 13).

Et andet *Flertal* (*Udvalget* undtagen *Alfred Christensen* og *Krabbe*) foreslaar, at det udtrykkelig skal udtales i Loven, at Fogdens Ret til at fastsætte Størrelsen af Honoraret til Fordringshaverens (Rekvirentens) juridiske Konsulent (§ 493, 2det Stykke) skal gælde „uanset, at der derom foreligger Overenskomst“, idet det er en Tydeliggørelse af Bestemmelserne i Overensstemmelse med, hvad der er fastsat i § 303 om, at Sagsomkostningers Størrelse fastsættes ved Dommen, „selv om der derom foreligger Overenskomst“. (Nr. 26).

Et *Mindretal* (Borgbjerg, N. C. Christensen og P. Knudsen) stemte i Fjor mod det da vedtagne Retsplejeforslag, fordi det paa flere afgørende Punkter svigtede Demokratiets, af Folketinget mange Gange